

Skolu beidz meiteņu klase

Kad sāk ziedēt ceriņi, skolā ir eksāmenu laiks. Šogad Vestienas skolu gatavojas beigt četras meitenes: Linda Koškevica, Tīna Vernere, Sanda Sirmā un Zane Zemabaha. Ar meitenēm satikos trešā eksāmena dienā. Viņām visām ir mīļas atmiņas par savu pirmo audzinātāju Sarmīti Tipaini. Lielajai dzīvei sagatavoja un izvadīs klases audzinātāja Anita Muša. Pilnīgi skaidri nākotnes nodomi ir Zanei. Viņas aizraušāns ir zirgi un par savu profesiju viņa izvēlējusies veterināriju, tāpēc izglītību turpinās Smiltēnē. Linda vēlas apgūt komerczinības Jēkabpils agrobiznesa koledžā. Tīna un Sanda mācības turpinās Madonas vidusskolā un par nākamo profesiju domās vēl pēc trijiem gadiem. Tīna savu dzīvi varētu saistīt ar armiju un studijām militārajā akadēmijā. Lai piepildās meiteņu sapņi un skaists turpmākais dzīves ceļš!

Ilga Sabitova, redaktore
I. Sabitovas foto

No kreisās Tīna, Zane, Linda, Sanda

Šajā numurā lasiet:

- ❖ Skolu beidz meiteņu klase
- ❖ Pieņemšana pie deputāta
- ❖ Ineses Bikšes dzīvesstāsts
- ❖ Spicā Spalva Erantē
- ❖ Vēstis iz bibliotēkas
- ❖ Mācību gada rezultāti
- ❖ Skolas dzīve
- ❖ Projekts – Jaunieši – tā ir tava zeme
- ❖ A. Burova 100. jubileja

Pieņemšana pie deputāta

25. maijā Vestienā iedzīvotājus pieņēma Madonas novada pašvaldības domes deputāts Agris Lungevičs. Šī bija iespēja tikties ar deputātu tiem, kuriem nokļūšana Madonā ir apgrūtināta, vai bija sakrājušies jautājumi, kuri prasīja tūlītēju risinājumu.

Kā pastāstīja A. Lungevičs, kuram Vestiena bija pēdējā no visu pagastu apmeklēšanas vietām, visātrāk izdevies atrisināt un saskaņot autobusu atiešanas grafiku Mētrienā. Pārējo iedzīvotāju ierosināto problēmu atrisināšanai nepieciešams ilgāks laiks un finansiālie resursi.

Uz pieņemšanu bija ieradušies divi pagasta iedzīvotāji un skolas direktore Vera Gutāne, kura kopā ar pagasta pārvaldes vadītāju Artūru Vili-Bērziņu ierosināja deputātu pievērst uzmanību dažiem ar izglītības reformu saistītiem jautājumiem, kuri ir aktuāli arī citos pagastos. Piemēram, labi domātais novada domes lēmums atmaksāt ceļu uz jebkuru novada skolu netieši veicinājis skolēnu migrāciju uz pilsētas skolām atstājot vēl tukšākas pagastu skolas. Beidzoties mācību gadam samazinās arī bērnu skaits pirmsskolas iestādē, jo vasarās daļai vecāku ir atvaļinājumi, bet daļa lielāko bērnu pieskata savus brāļus vai māsas, tāpēc ar deputātu tika apspriests jautājums par bērnu vadāšanu uz Sauleskalna pirmsskolas iestādi. Risinājumu izdevās atrast pašu spēkiem un Vestienas bērnu audzinātājs darbosies visu vasaru. Pēc tikšanās A. Lungevičs paviesojās skolā un apskatīja iesāktu pludmales volejbola laukumu. Skolas direktore Vera Gutāne šo tikšanos novērtēja pozitīvi, jo pie deputāta viņa varēja ierasties kopā ar pārvaldes vadītāju, tādējādi veicinot aktuālu jautājumu ātrāku risinājumu.

Deputāts Agris Lungevičs atbalsta arī pagasta avīzīšu pastāvēšanu. Ja izdevums iznāk tikai dažas reizes gadā, tad tam ir kultūrvēsturiska nozīme dokumentējot pagasta cilvēku dzīves stāstus, kultūras notikumus un skolas dzīves aktivitātes.

Ilga Sabitova, redaktore
I. Sabitovas foto

Dzīvesstāsts

Atgriezies Vestienā

Valsts svētku koncertā pirmo reizi uzstājās Vestienas jauniešu deju kolektīvs, kuram dejas māca Inese Bikše. Dejojot Inese sāka jau bērnudārzā, bet mācoties Vestienas pamatskolā, nokļuva Alīdas Graubiņas stingrajās rokās, kuras izaudzinājušas ne vienu vien dejotāju. Inese stāsta, ka brīnumaini piepildījusies kādreiz Alīdas teiktie neticamie vārdi: „Šis meitēns kādreiz vadīs deju kolektīvu.” Lai kļūtu par pilntiesīgu kolektīva vadītāju ar atalgojumu, jāsameklē vēl vismaz divi dejotāju pāri, tāpēc tas tagad ir sirds darbs un vaļasprieks.

Pēc Vestienas pamatskolas Inese mācījās Jāņmuižā, kurā bija ļoti labs deju ansamblis „Cielaviņa”. Tajā Inese nodejoja trīs gadus, pēdējā mācību gada laikā dejojot pāri ar brāli Jāni, kurš arī tagad ir Vestienas nelielā jauniešu deju kolektīva dalībnieks. Ar „Cielaviņu” divreiz ir dejojots Dziesmu un Deju svētkos, bet dejas pieslīpēt palīdzējis arī „Dziru” vadītājs Agris Daņilēvičs.

Inese gribēja studēt vācu valodu, bet netiekot budžeta grupā, izvēlējās iegūt lauksaimnieka specialitāti Jelgavā. Lai ļautos deju priekam, viņa atkal sameklēja deju kolektīvu. Tas bija jauniešu deju kolektīvs „Skalbe”. Inese pieteicās lielākajā Jelgavas Lauksaimniecības universitātes deju kolektīvā „Kalve”, diemžēl neizturēja svāra kontroli. Bet „Skalbe” deva lielas izaugsmes iespējas, jo šis ansamblis iestudēja dejas arī ar Ineses horeogrāfiju. Pērn ansamblis atzīmēja 20 gadu jubileju.

Inese ar bērniem.

Pēc otrā studiju gada Inese devās studentu apmaiņas programmā uz Vāciju, kur satika savu nākamo vīru. Studijas tika pārtrauktas, Inese nodibināja ģimeni un pārcēlās uz dzīvi Ukrainā, kur nodzīvoja 13 gadus. Vīrs nodarbojās ar kazkopību, bet Inese rūpējās par bērniem un vietējā skolā mācīja dejas diviem bērnu kolektīviem. Jau pirms pārcelšanās uz Ukrainu Inese bija nolēmusi saviem bērniem dot izglītību

Latvijas skolā, tāpēc viņa ar bērniem ir atgriezies Vestienā. Lai pabarotu bērnus, Inese ir iegādājusies trīs slaucamas kazas, lai nopelnītu naudu tiek audzētas 38 z/s „Līvi” jaunkaziņas, bet lai piepildītu sapni par dejošanu, Inese ir nodibinājusi deju kolektīvu.

Ilga Sabitova, redaktore
Foto no personīgā arhīva

Vēstis iz bibliotēkas

5. jūnija pēcpusdienā Vestienas bibliotēkā viesojās kolēģi no Neretas novada. Laiks aizskrēja nemanot, jo dalījāties pieredzē par dažādiem darba jautājumiem:

momentiem.

Jūsma, bibliotēkas vadītāja
I. Sabitovas foto

bibliotēku informācijas sistēmu Alise, krājuma komplektēšanu, bērnu žūriju, grāmatu svētkiem u.c. Viesi priecājās arī par Vestienas skaisto ainavu apvidu un, lai mums būtu iespēja iepazīt Sēlijas pusi, bibliotēkai dāvināja divas grāmatas. Grāmatā „Mēs 2 nerieši” novada liktenis ir izstaigāts no 13. gadsimta līdz mūsdienām. Lūcija Ķuzāne atainojusi vēsturisko situāciju, aculiecinieki — to papildinājuši ar laikmeta liecībām. Bet dzejas un fotogrāfiju albums „Tava un mana Sēlija” izceļ cilvēces garīgās vērtības, ataino skaisto un pieskaras arī skumjākiem

„Spicā Spalva” „Erantē”

22. maijā Jēkabpilī poligrāfijas uzņēmums SIA Erante uz tikšanos pulcināja avīžu un informatīvo izdevumu redkolēģijas, kuras izmanto šī uzņēmuma drukas pakalpojumus, tai skaitā arī Vestienas informatīvo izdevumu. Šis bija 15. „Spicās spalvas” saiets, kurš iesākās 2001. gadā Barkavā. Bez Madonas novada avīzītēm pieredzes apmaiņas pasākumā piedalījās avīžu redkolēģijas no Lizuma, Jaunjelgavas Pļaviņām u.c. kaimiņu novadu pagastiem. SIA „Erante” valdes priekšsēdētājs Jānis Eriņš mūs iepazīstināja ar tipogrāfijas finansiālo un radošo darbību, bet tipogrāfijas darbinieki uzskatāmi nodemonstrēja kā strādā drukas mašīnas un kā tiek iespiestas mūsu avīzītes. Lielākais tipogrāfijas pasūtītājs ir Jēkabpils novada avīze „Brīvā Daugava”. Pēc tipogrāfijas apskates devāmies uz promenādi Daugavas malā. Aizsargdambi sāka būvēt pēc 1981. gada lielajiem plūdiem. 2011. gada vasarā notika dambja rekonstrukcijas un labiekārtošanas darbi. Tagad šeit, pastaigājoties pa gājēju promenādi, var baudīt Daugavas rāmo tecējumu, vērot pilsētas ēku siluetus un atspulgušos ūdeņus.

Tālāk devāmies uz Strūves parku. Pirmās brīvvalsts laikā to sauca par Kroņa dārzu un tas bija bagāto jēkabpiliešu iecienīta atpūtas un izpriecu vieta. Parku slaveni padarīja akadēmiķa, Tartu universitātes

J. Eriņš iepazīstina ar avīzes drukāšanu.

profesora, astronoma un ģeodēzista Vilhelma Strūves (1793-1864) veikto ģeodēziskā loka mērījumu punkts (šāds punkts atrodas arī Liepkalnes – Ērgļu ceļa malā). Strūves ģeodēziskais loks ir UNESCO pasaules kultūras mantojuma sarakstā.

Pēc pusdienām katrs pagasts prezentēja savu avīzīti, sveica pasākuma organizatorus, avīzīšu maketētājus un kolēģus. Pasākumu noslēdzām ar ekskursiju Jēkabpils pils muzejā. Nākošgad tiksīmies Aronas pagastā, kura avīzītes redaktore turpmāk būs Laima Vanaga.

Ilga Sabitova,
redaktore
I. Sabitovas foto

Mācību gada rezultāti

Konkursa „Gada skolnieks” uzvarētāji - Līva Dāve, Jānis Zeps, Ginta Piļka, Agita Lazdupe, Kārlis Žīgurs.

Ir aizvadīts kārtējais mācību gads. Lielākā daļa skolēnu 29. maijā saņēma liecības un ir devušies vasaras brīvlaikā. Desmit skolēniem ir pagarināts mācību gads, un viņi atbilstoši MK noteikumiem, mācīsies vēl divas nedēļas jūnijā un kārtos pēcpārbaudījumus.

Pēdējā mācību dienā tika apbalvoti mācībās čaklākie un labākos rezultātus sasniegušie skolēni: Jānis Leitāns-Šķēls (1. kl.), Samanta Lagzdiņa (1. kl.), Dārta Babina (2. kl.), Agita Lazdupe (4. kl.), Kārlis Žīgurs (4. kl.), Mārcis Graudums (5. kl.), Ginta Piļka (6. kl.), Līva Dāve (7. kl.). Apbalvoti tika arī 11 skolēni, kam vidējais vērtējums ir 7 balles un augstāks:

- 6. kl. skolniece Ginta Piļka – 8,36
- 7. kl. skolniece Līva Dāve – 8,27
- 4. kl. skolniece Agita Lazdupe – 7,56
- 5. kl. skolnieks Mārcis Graudums – 7,55
- 2. kl. skolniece Dārta Evelīna Babina – 7,50
- 4. kl. skolnieks Kārlis Žīgurs – 7,44
- 7. kl. skolniece Lara Babina – 7,4
- 5. kl. skolniece Alise Kauliņa – 7,36
- 6. kl. skolnieks Artems Markuss Babins – 7,29
- 4. kl. skolnieks Jānis Zeps – 7,22
- 9. kl. skolniece Sanda Sirmā – 7,00

Mācību gada laikā skolēni ir piedalījušies astoņās mācību priekšmetu olimpiādēs novadā un guvuši labus rezultātus:

Jānis Zeps – 2. vieta, 4. kl. matemātikas olimpiādē,

Līva Dāve – atzinība bioloģijas olimpiādē, 6. vieta matemātikas olimpiādē,

Ginta Piļka – 5./6. vieta matemātikas olimpiādē,

Artemsbabins – 8./9. vieta matemātikas olimpiādē.

Labus rezultātus dambretes turnīrā guva 1. klases skolnieks Jānis Leitāns-Šķēls un 4. klases skolnieks Jānis Zeps.

Paldies skolotājiem, kuri sagatavoja skolēnus novada mācību priekšmetu olimpiādēm – Dinai Podjavo, Dacei Čanderei, Anitai Mušai, Verai Gutānei, Jurim Švarcam, u. c.

Ar SIA „Biroja Apgādes Centrs” dāvanu kartēm € 20,00 un € 15,00 vērtībā, kas iegādātas no Māras Kundziņas Zalcmānes (Zviedrija) ziedojuma, tika apbalvoti konkursa „Gada skolēns” uzvarētāji. Rezultāti izvērtēti atbilstoši konkursa nolikumam, vēra ņemot vidējo atzīmi mācībās, dalību mācību priekšmetu olimpiādēs, aktivitāti ārpusklases pasākumos, interešu izglītības pulciņos. Konkursa uzvarētāja ir 7. klases skolniece Līva Dāve (180 punkti), 2. vieta 4. klases skolniekam Jānim Zepam (156 punkti), 3. vieta 6. klases skolniecei Gintai Piļkai (152 punkti). Vēl balvas saņēma 4. klases skolniece Agita Lazdupe (142 punkti) un 4. klases skolnieks Kārlis Žīgurs (140 punkti).

Ingrīda Leontjeva,
direktore vietniece
Foto no skolas arhīva

Zaļās jostas festivālā „Tīrai Latvijai”

2015. gada 24. maijā plkst. 12.00 Siguldas Svētku laukumā notika festivāls „Tīrai Latvijai”, kurš pulcēja visas Latvijas skolas, kuras bija piedalījušās makulatūras, bateriju un nolietoto elektropreču vākšanas konkursos. Izvērtējot mūsu skolas skolēnu veikumu, uz festivālu devās aktīvākie makulatūras vākšanas konkursā pavisam piedalījās 417 skolas, mūsu skola ierindojās 83. vietā, nododot 29,7 kg makulatūras uz vienu skolēnu. Pavisam mēs nodevām 1517 kg makulatūras.

Aktīvākie makulatūras vācēji: Elizabete Jeršova – 210 kg, Kārlis Žīgurs – 113 kg, Emīls Gutāns – 102 kg, Samanta Sirmā – 92 kg, Adrians un Dagmāra Leitāni – 159 kg, Babinu ģimene, Viktorija Brutā-

ne un Sergejs Balanovs – 290 kg. Nosauktajām ģimenēm tika piedāvāta viena vieta braucienam uz festivālu.

Savukārt bateriju vākšanā pavisam

piedalījās 322 skolas, mūsu skola ierindojās 14 vietā, nododot pavisam 51 kg bateriju, jeb 2,6 kg uz vienu bērnu.

Aktīvākie bateriju vācēji bija: Beāte Filipsons – 32 kg, Adrians Leitāns – 140 gabalas, Mārcis Graudums – 124 gabalas, Jānis Leitāns-Šķēls – 140 gabalas, Dagmāra Leitāne – 106 gabalas, Paula Hohlova – 73 gabalas. Liels paldies par atbalstu bateriju vākšanā Beātes mammai Evai Filipsonai, jo tik daudz kilogramus viens skolēns ir nodevis pirmo reizi.

No aktīvākajiem bateriju vācējiem uz festivālu devās Beāte Filipsons, Jānis Leitāns-Šķēls un Paula Hohlova.

Diena bija pilna ar pārsteigumiem – sākot ar to, ka to vadīja un ar muzikāliem priekšnesumiem uzstājās Ralfs Eilands,

grupa „Musiqq” un bērnu vokālais ansamblis „Kolibri” un beidzot ar radošām un izglītojošām darbnīcām, stafetēm, spēlēm utt. Pavisam tika piedāvāts vairāk kā 40 dažādas izzinošas un radošas darbnīcas. Pasākumā vienuviet pulcējās nozīmīgākās Latvijas vides un dabas aizsardzības organizācijas, kā arī domājoši uzņēmumi un biedrības, piedāvājot pasākuma apmeklētājiem vēl nebijuši plašu vides izglītības un ekoloģiskās atpūtas programmu dažādām vecuma grupām.

Paldies visiem skolas skolēniem un viņu vecākiem par atbalstu un dalību šajos konkursos.

Paldies Vestienas pagasta pārvaldei par transportu nokļūšanai uz festivālu.

Vera Gutāne,
skolas direktore
Foto no skolas arhīva

Skolēnu mācību ekskursija

28. maijā Vestienas pamatskolas skolēni bija mācību ekskursijā pa maršrutu Vestiena – Līgatnes dabas parks – Padomju slepenais bunkurs Līgatnē – Siguldas kamaniņu un bobsleju trase – Turaidas muzeju rezervāts un atpūtas parks Siguldā.

Mūsu Latvija ir skaista un interesanta. Pirmais mūsu apskates objekts bija Gaujas Nacionālā parka Līgatnes dabas taka. Tā izveidota 1975. gadā, lai iepazīstinātu apmeklētājus ar dabu, Latvijā dzīvojošo savvaļas zīdītājdzīvnieku sugām, dabas daudzveidību un aizsardzības nepieciešamību. Mežainā, gravām bagātā apvidū skolēniem patika vērot lāčus, mežacūku ģimeni, vāveri, ežus, sesku, caunu u.c..

Tālāk ceļš veda uz rehabilitācijas centru „Līgatne”, kura teritorijā 9 m zem zemes atrodas labiekārtots, īpaši slepens objekts 2000 m² platībā ar segvārdū „Pansionāts”, kuram slepenības zīmogu noņēma tikai 2003. gadā. Tas izbūvēts pagājušā gadsimta 80-tajos gados politiskās un valsts varas elites vajadzībām valsts vadīšanā atomkara gadījumā. Skolēni ar interesi klausījās gidu stāstījumā un vēroja plašās telpas.

Tālāk braucām uz Siguldas bobsleju un kamaniņu trasi Siguldā, kura ir 1420 m gara, tai 16 virāžas un 200 m garš bremsēšanas ceļš. Bobsleju trase ir viena no retajām pasaulē, kuras apskate ir atvērta jebkuram interesantam. Šeit savas medaļas ir kaldinājuši Tomass un Martins Dukuri, Juris un Andris Šici u.c. mūsu slavenie sportisti. Sestajā stāvā skolēniem platformā pavērs liels skats uz visu trasi no finiša līdz startam, kā arī Gaujas senlejas gleznainā ainava. Skolēni fotografējās pie Sanda Prūša bobsleja kamanām.

Ar lielu nepacietību skolēni gaidīja Siguldas piedzīvojuma parka „Tarzāns” apmeklējumu. Tas ir lielākais brīvdabas piedzīvojumu parks Baltijā. Katrs skolēns varēja izbaudīt rodeļu trasi, kas darbojas uz amerikāņu kalniņu principa un ļauj attīstīt ātrumu līdz pat 40 km/h un pirmo un modernāko krēslu pacēlāju Baltijā. Pirms nobrauciena valdīja satraukums un bailes, bet pēc tā visi bija sajūsmā un gribēja to atkārtot. Parkā ieturējām mūsu saimniecīšu sagatavoto launagu. Paldies viņām, sviestmaizes garšoja lieliski!

Ekskursijas nobeigumā devāmies uz Turaidu, senāko mūsdienu apskatāmāko viduslaiku pili Latvijā. Šīs vietas pievilcību saskatījuši tās senie iedzīvotāji – Gaujas lībieši, dodami tai Turaidas vārdu, kas no lībiešu valodas tulkojuma ir Dieva dārzs. Muzeju rezervāts aptver 42 ha plašu teritoriju, kurā atrodas 39 vēsturiskas ēkas un būves. Saulainajā pēcpusdienā aplūkojām Turaidas viduslaiku pili, Baznīckalnu, Turaidas Rozes kapu, 30 ekspozīcijas tautas dziesmu parkā. Noguruši, bet priecīgi atgriezāmies savā skaistajā Vestienā.

Liels paldies Vestienas pagasta padomei un vecākiem par rasto iespēju aizsūtīt savus bērnus mācību ekskursijā, jo brauca gandrīz visi skolēni.

Dace Čandere, skolotāja

Mazā pirmsskolēnu sporta olimpiāde Degumniekos

Pirmo reizi pēc ļoti ilgu gadu pārtraukuma novadā tika rīkots liels pasākums – mazā sporta olimpiāde pirmsskolēniem. Tās mērķis – veicināt bērnu interesi par sportu un attīstīt sportiskās spējas, popularizējot veselīgu, sportiski aktīvu dzīvesveidu un kustību prieku, radīt bērniem možu, dzīvespriecīgu noskaņojumu. Visa mācību gada laikā tika braukts uz sanāksmēm, lai kopīgi ar citu pirmsskolu sporta pedagogiem piedalītos ar idejām pasākuma tapšanā. Ņemot vērā, ka sportojot tiek veicināta vispārēja fiziskā attīstība, olimpiādē bija astoņas „stacijas”, kur tika attīstīts gan ātrums, gan veiklība un izturība, spēks un līdzsvara sajūta. Katrā „stacijā” mūs sagaidīja kāds sportisks personāžs, piemēram, skriešanā tiesnesis bija zaķis ātrskrējējs, lekšanā – varde tāllēcēja, rāpošanā un līšanā – lokanā čūska, veiklības attīstīšanā –

kustīgā pīle, līdzsvara attīstīšanā – stārķis garkājis. Bērniem tas bija daudz interesantāk. Piedalījās 19 pirmsskolas iestādes un grupas – vairāk kā 200 dalībnieku, bet mūsu bērni nenobijās, izturēja līdz galam, jo pēc nolikuma dalībnieku vecums bija jābūt 6 – 7 gadi, bet mums bija pat viens

četrgadnieks. Malači bērni! Savā pirmsskolā jau daudz darba ieguldījām visi kopīgi trenējoties. Tapa arī atbilstoša devīze, ar kuru iesojām Degumnieku lielajā sporta laukumā:

Uz priekšu! – saucam mēs,
Jo katrs uzvarēt šeit spēš!
Mēs esam vienmēr kustīgie
un arī allaž lustīgie!

Noslēgumā bērni tika pie medaļām ar uzrakstu „Uzvar draudzība!”, kā arī ieguva drosmīgākās komandas nosaukumu. Paldies mazajiem sportistiem par izturību, skolotājiem par ieguldīto darbu organizācijā, šoferītim Leonīdam par līdzīšanu Degumniekos, kā arī pagasta pārvaldei par finansiālu atbalstu, jo bijām sarūpējuši visai komandai vienādus kreklīņus ar Vestienas uzrakstu.

Lāsma, skolotāja
Lāsma foto

Izlaidums pirmsskolā

Šogad pirmsskolu beidz četri absolventi – divas meitenes un divi zēni: vienmēr aktīvā un zinātkārā Kristiāna; centīgā Dana; mazliet kautrīgais un lēnīgais Edgars un vienmēr mīļumu alkstošais Rihards. Skolotājas Lāsma un Sanita novēl veiksmīgas skolas gaitas ar šādiem vārdiem:

Vēlēsim Laimi?
Kas tā laime tāda ir?
Kurš to vaigā redzējis?
Ja otrreiz satiktu – vai pazītu?
Vai vēlēsim prieku?
Kas ir prieks un kāds tā sākums?
Varbūt prieks sākas ar smaidu?
Varbūt prieks sākas ar dziesmu?
Novēlēsim saviem bērniem grūtumu
Un prasmī, kā pie tā tikt.
Tad viņi zinās kā plaukst smaidis,
Tad viņi prafīs vislabāko dziesmu.
Paldies arī pārējiem kolēģiem par ieguldīto darbu bērnu audzināšanā un mācīšanā! Jauku un saulainu vasaru!

Lāsma, skolotāja
Foto Kristīne

Izlaiduma audzēkņi kopā ar vecākiem un audzinātājiem.

Jaunietī – tā ir tava zeme

27. maijā Vestienā tika īstenots Kāla ezera biedrības projekts „Jaunietī – tā ir tava zeme”, kura mērķis bija veicināt skolēnu lokālo patriotismu, vēlmi pēc izglītības iegūšanas atgriezties un attīstīt savu novada turpmāko dzīvotspēju.

Ieva dala pusdienas.

Sākas brauciens ar katamarānu.

Pie Baltās dāmas katrs mēģina uzņemt pašportretu.

Rita sveic uzvarētājus un sacensību dalībniekus.

Sacensībās ar orientēšanās elementiem piedalījās Vestienas un Mārcienas skolu komandas. Pēc reģistrēšanās, sacensību atklāšanas un uzdevumu saņemšanas, smidzinot nelielam lietutiņam, komandas devās ceļā, lai sameklētu kontrolpunktus, kuros bija jāatrisina uzdevumi un testi par Madonas novada kultūru, vēsturi, uzņēmējdarbību un piedalītos praktiskajās darbnīcās pie muižas Baltās dāmas, Kālezera gara Krastu māju peldvietā, grāmatu tārpa Visziņa bibliotēkā.

Neizpalika ātrumposmi ar katamarāniem un pusdienas svaigā gaisā pie vecās pienotavas.

Noguruši, salijuši, bet smaidošam sejmā sacensību dalībnieki atgriezās sporta zālē, kur projekta vadītāja Rita Rozentāle-Bogdanova kopā ar saviem palīgiem katrai komandai pasniedza diplomu un kļiņģeri. Vērtēšanas tabulā visi smaidīgi tika ielīmēti augstākā novērtējuma ailītē.

Ilga Sabitova, redaktore
I. Sabitovas foto

Leļļu meistara jubileja

Jau divas vasaras uz Vestienas pagasta Kadiķiem brauc ekskursanti, lai paviesotos Leļļu mājā un tuvāk iepazītos ar Latvijas animācijas filmu režisoru, Latvijas leļļu animācijas pamatlicēju Arnoldu Burovu, kuram š.g. 29. aprīlī apritēja 100. gadadiena. Par godu šai jubilejai Muzeju nakts ietvaros Kadiķos, kur leļļu meistars pavadījis savas dzīves pēdējās 30 vasaras, notika skaists pasākums, uz kuru bija ieradušies A. Burova bērni Virdžīnija un Atis, SIA Animācijas brigāde, Burova draugi un bijušie kolēģi, ģimenes ar bērniem, Madonas novada domes priekšsēdētājs A. Ceļapītērs. Svētkus kuplināja mazie dejotāji no Madonas, spēlēja A. Burova tuvinieki.

Tie, kuri Kadiķos viesojās pirmo reizi, ar lielu interesi aplūkoja labi saglabāto leļļu māju, kurā atstāta visa iedzīve kāda tā bija meistara dzīves laikā ar viņa paša veidoto interjeru un lellēm.

Leļļu muzeja vadītāja Jolanta Bardziņa sveica klātesošos un pateicās visiem palīgiem. A. Burova bērni dalījās atmiņās par kopīgi pavadīto laiku ar tēvu. Viņš bērnus aicināja darboties ar dabā atrastajām lietām, jo tas attīstīja fantāziju un radošumu. Bijušie darba kolēģi atcerējās kopīgi pavadīto laiku, režisora pedantiskumu un augstās prasības, aizrautību un dzīves mīlestību.

Pēc atmiņu stāstiem, priekšnesumiem un pateicībām sākās pasākuma otrā daļa, kurā varēja noskatīties multfilmas Burova kino zālē vai Si – si – dra namiņā, pārbaudīt savu roku veiklību gatavojot ruksim degunu, veidojot smilšu glezniņas un piedaloties multfilmas uzņemšanā.

Vakarpusē ieradās arī muzeju nakts apmeklētāji, kuri uzzināja, ka leļļu meistars savā dzīvē ir saticies ar Raini un Aspaziju. Tas bijis bērībā, kad spēlējoties pagalmā bieži gadījies redzēt pastaigājoties staltu kungu ar platmali un dāmu ar lielu cepuri. Kad Arnolds viņus pasveicinājis, kungs vienmēr atbildējis sveicienam noņemot savu cepuri. Tas noticis pat vairākas reizes, kad mazais Arnolds apskriedams kvartālam centies vēlreiz satikt sakaisto pāri. Tikai vēlāk viņš uzzināja, ka tie ir bijuši Rainis un Aspazija, kuri kādu laiku dzīvojuši tajā pašā ielā, kur viņa ģimene.

Ilga Sabitova, redaktore
I. Sabitovas foto

Leļļu mājas gide Jolanta atklāj pasākumu.

A. Burova bērni Virdžīnija un Atis.

Darbs radošajās darbnīcās.

Brīvprātīgie palīgi saņem mazu atzinību.

Vestienas pagasta pārvaldes informatīvais izdevums „Pie Mums”
„Pagastmāja”, Vestienas pag., Madonas nov., LV-4855
Redaktore Ilga Sabitova, tel. 29247674, korektore Daina Kebbe, tel 64871707
Iespiests SIA „Erante”, Saieta laukumā 2, Madona, LV-4801
Tirāža 300 eksemplāri.
Informatīvo izdevumu var lasīt internetā www.vestienu.lv.

Atklāts pludmales volejbola laukums

No kreisās Edijs Siliņš, Guntars Zlaugotnis, Artūrs Vīle-Bērziņš, Juris Švarcs, Vera Gutāne.

5. maijā pie skolas atklāja pludmales volejbola laukumu, kuru Vestienas skolai dāvināja uzņēmēji Guntars Zlaugotnis un Edijs Siliņš.

I. Sabitovas foto

Atmiņu stāsts

Kara laiks Vestienā

1940. gada 17. jūnijā PSRS karaspēks, izmantojot Molotova – Ribentropa pakta slepenajos protokolos paredzētos nosacījumus, iegāja Latvijas teritorijā. Otrā pasaules kara darbība Latvijā sākās 1941. gada 22. jūnijā ar Vācijas kara aviācijas uzlidojumiem Liepājai un Ventspilij, bet pilnīgu Latvijas teritorijas okupāciju Vācijas armija pabeidza 8. jūlijā.

Šajā laikā arī cauri Vestienai devās krievu armijas karavīri. Pa dienu vācu lidmašīnas apšaudīja pa ceļiem bēgošos cilvēkus, tāpēc vajadzēja bēgt naktīs. Vestienā pie Straujēnu mājām bija bērzu birzs, kurā vienu dienu pavadīja bēgošo zaldātu rota. Kad viņi naktī aizbēga, vietējie puikas gāja skatīties, kas palicis. Birzītē bija atstāts viss smagākais, sazagtās mantas un pat viens ložmetējs. Rudenī, kad sākās skola, kādu dienu lielajā gravā pie skolas atskanēja šāvieni. Skolotājs Trods sacēla trauksmi, domādams, ka tur palikuši krievi. Kad policisti pārmeklēja gravu vienā krūmā atrada ložmetēju ar izšautajām lentēm. Vēlāk Ilgvars Rūtiņš, kurš dzīvoja Straujēnos, puikām lielījies, ka kārtīgi izšāvis, kamēr beigušās patronas.

1942. gada ziemā virs Kāla ezera netālu no pienotavas lidmašīnas aplidoja riņķi un izmeta bumbas, kuras iekrita ezerā, bet droši vien bija domātas pienotavai.

Mans tēvs stāstīja šādu atgadījumu. Stulģītī veikalā strādāja vienīgais Vestienas žīds. Kad sākās ebreju vajāšana, arī viņu arestēja un veda uz Madonu. Pa ceļam vedēji sadzērušies un negribējuši tik tālu braukt. Ceļa malā pie Drīgenēm bija grants bedres, pie kurām vedēji apstājušies un likuši žīdam bēgt mežā, bet kad viņš sācis bēgt, policists viņu nošāva un Madonai noziņoja, ka aizturētais mēģinājis bēgt un nošauts. Līdz ar to lieta bija izbeigta. Kādu dienu no Madonas uz Ērgļiem braukusi smagā mašīna pilna ar žīdiem, kuri bija jānogādā Salaspilī. Plikā silā uz ceļa bija liela dubļu bedre, kurā mašīna iebuksēja.

Pienāca vakars un apsargi nobijušies, ka žīdi neaizbēg, paši viņus apšāva un mežmalā sameta gatera bedrē un apbēra ar zāģu skaidām. Vēlāk tuvāko māju saimniekiem pavēlēja bedres aizbērt ar zemēm.

Vācu laikā zemniekus armijā neņēma, bet viņiem bija lielas nodevas. Ja tās izpildīja, deva talonus, par kuriem veikalā varēja iegādāties deficīta preces, to starpā puslitrū degvīnu vienam pieaugušajam mēnesī.

Kad 1944. gadā sāka atkāpties vācieši, pie Piejūtiem izveidoja aerodromu, kurā vieglajām lidmašīnām veikt apkopi un uzņemt degvielu. Mūsu mājās Skujniešos izvietoja štābu. Vācu lidotāji no mums ņēma pienu, olas un speķi, pretī dodot cukuru, šokolādi, cepumus. Reiz vajadzēja aiznest vāciešiem pienu uz lidlauku. Kad kāds lidotājs ieraudzīja mani nākam ar piena kanniņu, piedāvāja pavizināt ar lidmašīnu. Bail bija, bet piekritu. Mani iesēdināja lidaparātā, piesprādzēja un teica – skaties, redzēsi visu Vestieni, bet biju tā pārbijies, iekrampējies sēdekļī un laikam aizzīdēdams arī acis, jo neko neredzēju. Kad nolaidāmies, žigli muku uz mājām.

Vācieši atkāpjoties saspridzināja Tolkas slūžas, pār kurām toreiz gāja ceļš, uzmeta degbumbu lauksaimniecības skolas fermā, sašāva Tolkas pili un baznīcu, trāpīja arī dzīvojamām mājām. Aerodromu ieņēma krievu „kukuruzņiki”. Kad kaujas aizgāja tālāk, puikas lasīja visu, kas bija noņemams no mašīnām un tankiem. Jānis Vītoliņš jau toreiz interesējās par visām elektroierīcēm, kuras atradās tankos vai lidmašīnās. Puikas vāca arī visādus šāvīņus un vēlāk tos spridzināja, savainojot vai pat nogalinot sevi. Kad fronte jau bija Kurzemē, jauniešus iesauca atminētājos – no Vestienas Elmāru Sirmbārdi, no Aizkalniešiem Valdi Briedi, abi gāja bojā mīnu laukos. Es tiku izmēģinājis roku mīnu mešanā pret akmeni, par laimi ievainots netiku.

Visvalža Grīšļa kara laika atmiņas pierakstīja **Ilga Sabitova**